

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/148/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117204627
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Mojš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6117204627.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Mojša a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a Mgr. Štefana Baláža, v spore žalobcu R. H., nar. XX. XX. XXXX, bydliskom Q. XXX, okres T., pôvodne podnikajúci pod obchodným menom R. H. - T., K.: XX XXX XXX, zastúpený URBÁNI & Partners, s. r. o. so sídlom v Banskej Bystrici, Skuteckého 17, IČO: 36 646 181, proti žalovanej I. V. - C., bydliskom a miestom podnikania L. M., N. XXX/X, K.: XX XXX XXX, zastúpenej Lion law Partners, s. r. o. so sídlom v Banskej Bystrici, Komenského 14A, IČO: 36 862 461, o náhradu škody 44.443,06 EUR, na odvolanie žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14C/19/2017-244 zo dňa 24. 04. 2019, takto

rozhodol:

- I. Návrh žalovanej na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ CSP zamietajú.
- II. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .
- III. Žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.
- IV. Vo výroku, ktorým súd konanie sčasti sumy 6.200 EUR zastavil, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom konanie v časti sumy 6.200 EUR zastavil (I. výrok), žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 16.783,06 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (II. výrok) a vo zvyšku žalobu zamietol (III. výrok).

2. Žalobca, ktorý ukončil podnikanie pod obchodným menom R. H. - T., sa proti žalovanej pôvodne domáhal zaplata sumy 44.443,06 EUR na základe toho, že žalovaná ako účtovníčka realizovala pre žalobcu ako podnikateľský subjekt úhrady v prospech účtov č. XXXXXXXXXXX/XXXX a č. XXXXXXXXXXX/XXXX tak, ako vyplýva z výrokovej časti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica 3T/70/2015 z 27. 02. 2016. Uvedeným rozsudkom a v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica 5To/54/2016 bola žalovaná právoplatne odsúdená za zločin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku a žalobca bol s nárokmi na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie. Výsledná suma bola súčtom úhrad, špecifikovaných vo výrokovej časti trestného rozsudku, ktoré boli realizované v období medzi 13. 10. 2010 až 14. 04. 2014. Po čiastočnom späťvzatí žaloby čo do sumy 6.200 EUR trval na zaplatení žalovanej sumy 38.223,06 EUR.

3. Žalovaná popierala, že spôsobilá žalovanú škodu. Žalobcovi poskytla finančné prostriedky prevyšujúce uplatnený nárok. Tvrdila, že škoda ako klasifikačný znak trestného činu, za ktorý bola odsúdená, nebola zisťovaná. Trvala na tom, aby existenciu a výšku škody posúdil súd ako skutkovú

otázku. Znalecký posudok, o ktorý sa opierajú rozhodnutia v trestnom konaní sa zameriaval na otázku poskytnutej pôžičky a tiež, že žalobca účtoval v jednoduchom účtovníctve, v ktorom sa prelínajú súkromné aj podnikateľské platby. Ako externá účtovníčka žalobcu vykonávala s jeho súhlasom účtovné operácie v rozsahu 53.443,57 EUR. Za vedenie účtovníctva je primárne zodpovedný žalobca, ktorý žalovanej dával príkazy. Aj z pohľadu neoficiálnej daňovej optimalizácie boli robené neštandardné účtovné postupy. Žalovaná predložila súkromný znalecký posudok, ktorý vypracovala K.. Q. F. č. X/XXXX, podľa ktorého znalecký posudok z trestného konania nie je spôsobilý ako objektívny podklad na vyčíslenie škody.

4.1. Okresný súd mal nesporne preukázané, že žalovaná bola rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 3T/70/2015-954 z 27. 02. 2016 právoplatne odsúdená za zločin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku, kde bol poškodený žalobca na tom skutkovom základe, že ako externá účtovníčka žalobcu ako podnikateľského subjektu v období od 13. 01. 2010 do 14. 04. 2014 uskutočňovala z bankových účtov patriacich žalobcovi, č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený v M. banke a v L. sporiteľni č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, bez vedomia ich majiteľa úhrady v prospech bankových účtov vedených v L. sporiteľni č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX a v československej obchodnej banke, č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorých jedinou majiteľkou a disponentom je žalovaná, čím spôsobila žalobcovi ako podnikateľskému subjektu škodu vo výške 44.443,06 EUR.

4.2. Spornou bola výška škody, ktorú uplatnil žalobca, oprávnenosť súm, uvádzaných žalovanou na započítanie a spoluzavinenie žalobcu. V súvislosti s namietaným spoluzavinením žalovaná uvádzala neštandardné účtovné postupy na príkaz žalobcu, za účelom neoficiálnej daňovej optimalizácie. Úmyselné konanie žalobcu nebolo preukázané. Ak aj žalobca vzhľadom na svoj zdravotný stav umožnil žalovanej, aby platby realizovala, mohlo sa z jeho strany jednať o nedbanlivostné konanie. Súd vychádzal zo skutkovej vety trestného rozsudku, z ktorého vyplýva, že prevody z účtov žalobcu na účty žalovanej boli uskutočnené bez súhlasu žalobcu. Z toho dôvodu súd nepristúpil k zníženiu náhrady škody podľa § 441 Občianskeho zákonníka.

5. Vo výroku trestného rozsudku je uvedené vykonanie prevodov z účtov žalobcu na účty žalovanej bez jeho vedomia a súhlasu, čím je skutkovo preukázané zavinené konanie žalovanej v sume 44.443,06 EUR. V danom prípade ide o trestný čin, ktorého pojmovým znakom je spôsobenie škody, ktorá je obsiahnutá vo výroku trestného rozsudku a vo vzťahu k nej bolo konštatované zavinené protiprávne konanie žalovanej. Konaním žalovanej, ktorá vykonala z účtu žalobcu a bez jeho vedomia prevody, mal súd preukázanú zodpovednosť žalovanej za škodu v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka. Súd vychádzal z celkovej sumy prevodov 44.443,06 EUR, pretože dôležité je to, že uvedené platby odišli z účtov žalobcu bez jeho súhlasu.

6.1. Trestný rozsudok bol pri vyčíslení škody odôvodnený znaleckým posudkom č. 34/2015 z 17. 07. 2015 znalkyne X. Y., ktorý nemal za úlohu zistiť vzniknutú škodu. Trestný súd odkázal žalobcu s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie z dôvodu, že žalovaná poskytla žalobcovi finančné prostriedky prevyšujúce uplatnený nárok a je potrebné vykonať dokazovanie ohľadom rozsahu vrátených finančných prostriedkov žalobcovi. Aj z uvedeného vyplývalo, že škoda ustálená v trestnom konaní je v konaní o žalobnom nároku sporná.

6.2. Žalovaná preukázateľne uhradila na účet žalobcu 06. 02. 2012 sumu 5.600 EUR a ďalej tvrdila, že na účet žalobcu dňa 28. 12. 2013 uhradila sumu 15.000 EUR, ktorú predtým, ten istý deň, vybral zo svojho účtu v hotovosti. Uvedené úhrady na účet žalobcu síce neboli vyhodnotené znalkyňou Y. ako vrátenie resp. poskytnutie pôžičky, ale poskytnutie týchto súm žalobcovi zo strany žalovanej bolo preukázané. Žalovanej priznal aj odmenu ktorú si účtovala za mesiac máj 2014 v sume 840 EUR (nie však za mesiac apríl), hoci žalobca vyúčtovanie odmeny za mesiace apríl a máj 2014 žalovanej vrátil po zistení, že uskutočňovala z jeho účtov nelegálne prevody. O uvedené sumy okresný súd znížil zistenú škodu a zistený rozdiel jej uložil zaplatiť (38.223,06 - 5.600 - 15.000 - 840).

6.3. Žalovaná nepreukázala vecnú súvislosť výberov k ďalším platbám, ku ktorým malo dôjsť podľa jej tvrdení namiesto žalobcu. Malo ísť o prevody, ktoré uskutočnila zo svojho účtu a to dňa 14. 04. 2014 v sume 205,97 EUR na účet daňového úradu a dňa 12. 06. 2014 v sume 345,60 EUR na účet F.. Nepreukázala ani nárok na úhradu služieb fakturovaných tromi faktúrami spolu v sume 14.712 EUR ani fakturovanie sumy 9.700 EUR za služby, ktoré síce poskytnuté neboli, ale sa mal nimi optimalizovať daňový základ žalobcu, kedy žalobca poskytol reálne len platbu v sume 2.452 EUR predstavujúcu DPH.

7. Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 420 ods. 1, 3 § 441 Občianskeho zákonníka. Strany mali v spore len čiastočný úspech. Čiastočné späťvzatie žaloby v sume 6.200 EUR procesne zavinil žalobca a zodpovedá 14 % z pôvodnej žalovanej sumy a žaloba bola zamietnutá v sume 21.460 EUR, ktorá zodpovedá 48 %. Žalobe bolo vyhovené v sume 16.783,06 EUR, ktorá zodpovedá 38 % pôvodnej žalovanej sumy. Žalovaná bola v konaní úspešnejšia a po zarátaní pomeru úspechu žalobcu má voči žalobcovi podľa § 255 ods. 2, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov v rozsahu 24 %.

8. Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie obe strany sporu. Žalobca proti tej časti, v ktorej okresný súd žalobu zamietol a žalovaná v časti, v ktorej žalobe vyhovel.

9.1. Žalobca v odvolaní uviedol, že žalovaná bola oprávnená na disponovanie s účtom žalobcu a ako jeho účtovníčka sa dopustila porušenia povinnosti pri správe cudzieho majetku. Svoje pohľadávky, na ktoré okresný súd prihladol, žalobcovi neoznámila, hoci mala povinnosť inventarizácie. Okresný súd zistil existenciu pohľadávok žalovanej, ktoré však po právnej stránke neboli dôvodné. Pri platbe 15.000 EUR neuviedla dôvod. Nepreukázala dôvody plnenia. Vklad na jeho účet nie je žiadnym právnym dôvodom, na čo poukazuje aj znalecké zistenie v trestnom konaní, kedy znalkyňa žiadnu pôžičku nenašla. V trestnom konaní bolo preukázané, že žalovaná sa obohacovala na úkor žalobcu realizovaním účelových platieb, ktoré poukazovala z účtu firmy žalobcu na účty patriace jej osobe, čo vyvracia existenciu pôžičky. Nemôže byť na ujmu žalobcu konanie žalovanej, ktorá bola oprávnená robiť operácie na účte žalobcu, že platbu 15.000 EUR, resp. 5.600 EUR účelovo požaduje, hoci pohľadávku predtým nijako neuplatňovala. Odpočítaná suma 20.600 EUR nebola okresným súdom nijako vyhodnotená. Pre prípad, že súd posúdi nárok za vyplývajúci z hmotného práva, žalobca vznáša námietku premlčania z bezdôvodného obohatenia. Suma 5.600 Eur by bola premlčaná 07. 02. 2014 a suma 15.000 EUR bola premlčaná 29. 12. 2015. Navrhol, aby odvolací súd žalobe vyhovel a zmenil rozsudok okresného súdu v zamietajúcej časti tak, že uloží žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi aj sumu 21.440 EUR.

9.2. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

10.1. Žalovaná v odvolaní namietala nesprávne skutkové zistenia a právne posúdenie. Vzhľadom na objem skutkových informácií, ktorými žalovaná spochybnila žalobu z hľadiska vzniku škody a spoluzavinenia žalobcu jej neposkytol súd prvej inštancie presvedčivé a vyčerpávajúce odôvodnenie. Navrhla prerušiť konanie z dôvodu, že podala návrh na povolenie obnovy konania sp. zn. 3T/70/2015.

10.2. Okresnému súdu vytýkala, že nerešpektoval znalecký posudok K.. F.. Proti znaleckému dôkazu žalovanej mohol byť postavený jedine súkromný znalecký posudok žalobcu, ktorý bol potrebný za účelom kompletného posúdenia účtovníctva žalobcu ako podnikateľského subjektu za rozhodné obdobie a najmä posúdenia spojitosti výnosov z podnikania so všetkými ostatnými nedaňovými výdavkami, ktorých súčet súd nesprávne vyhodnotil ako škodu. Súd na laickom základe mechanicky prevzal sumu 44.443,06 EUR zo skutkovej vety odsudzujúceho rozsudku. Uvedená suma nemohla predstavovať základ, voči ktorému následne, akceptujúc hmotnoprávnu námietku započítania, realizoval započítanie vybraných platieb. V rozpore s právnymi úvahami v otázke viazanosti odsudzujúcim výrokom pre posúdenie náhrady škody v sporovom konaní, okresný súd pod vplyvom odsudzujúceho rozsudku v trestnom konaní nedostatočne vyhodnotil obranu žalovanej v otázke úhrnej sumy spôsobilej na započítanie spolu v sume 53.443,57 EUR, najmä s poukazom na žalovanou poskytovanú hodnotu finančných protislužieb za možnosť čerpania pôžičiek. Žalobca sa už v trestnom konaní vyhýbal odpovedi na obranu žalovanej pri fiktívnych platbách v rámci „daňovej optimalizácie“. Obranu žalovanej ohľadom platieb v úhrnej sume 6.200 EUR žalobca zohľadnil až v tomto konaní čiastočným späťvzatím žaloby. Súd bez opory v skutkovom stave uznal na zápočet len jednu z dvoch faktúr na sumu 840 EUR za poskytnuté účtovnícke práce, hoci za protiprávne konanie bola žalovaná už raz postihnutá uložením trestu. Žalovaná za dohodnutú odmenu pre žalobcu realizovala aj mzdovú agendu a DPH a celý rad ďalších čiastkových činností, ktoré súd nezohľadnil, pretože nemal o nich v zistenom skutkovom stave žiadnu informáciu. Účtovné práce vykonávala do 17. 08. 2014, kedy zmluvný vzťah ukončil žalobca v súvislosti s trestným oznámením.

10.3. Pri posúdení otázky spoluzavinenia žalobcu okresný súd ignoroval význam skutkovej informácie pri fiktívnych nákladových platbách v hotovostnom režime, kedy príslušná časť DPH z vyúčtovaného základu bola s vedomím žalobcu poukazovaná cez účet. Takto bol medzi stranami zaužívaný režim optimalizácie daňových nákladov a takéto konanie žalobcu malo byť posúdené ako úmyselné. Okresný súd posúdil konanie žalobcu ako nedbanlivostné len s poukazom na zdravotný stav žalobcu a neprihladol na jeho zákonnú zodpovednosť za vedenie účtovníctva. Ak poškodený koná v rozpore s prevenčnou povinnosťou a toto konanie je jednou z príčin vzniku škody, znáša svoju škodu pomerne v

zmysle § 441 Občianskeho zákonníka. Žalobca nerobil sporným, že v prevažnej miere všetky súkromné aj firemné platby realizovala výlučne žalovaná. Pri skupine platieb predstavujúcich sumu 44.443,06 EUR bolo objektívne nemožné rozlišovať medzi nedbanlivostnými úkonmi žalobcu, z titulu jeho zlého zdravotného stavu a medzi úmyselnými úkonmi pri uhrádzaní DPH za fiktívne náklady. Kombinácia poskytnutých pôžičiek a daňovej optimalizácie finančne vyvažovala stav, že žalobca na došlé faktúry (výdaje) v skutočnosti nič nezaplatil, pretože žalovaná zabezpečila fiktívnu úhradu faktúr v hotovosti cez pokladňu, hoci platba DPH bola uskutočnená cez účet. V tejto kombinácii mal žalobca záujem poskytnúť žalovanej adekvátnu protihodnotu vo forme bezúročných pôžičiek. Súd opomenul obranu žalovanej, že znalkyňa posudzovala len parciálnu časť účtovníctva, platby z účtu na účet, pri ktorom nebolo možné ustáliť vznik škody. Namietaný mechanizmus stanovenia vzniku škody v trestnom konaní zakladá dôvodné pochybnosti o výpovednej hodnote škody. Okresný súd vyvodil chybný hodnotiaci úsudok o výške spôsobenej škody, lebo pripustil, že znalecký posudok Ing. Y. nemal za úlohu zistiť vzniknutú škodu. Súd chybné preferoval ako dôležité výlučne trestnoprávne hľadisko, že platby odišli z účtov žalobcu bez jeho súhlasu.

10.4. Žalovaná namietala objektivizáciu výšky škody. Skutočná škoda nemohla byť preukázaná mechanickým prevzatím informácie o výške škody zo skutkovej vety odsudzujúceho rozsudku. Pri zisťovaní škody sa vychádza z majetkového stavu poškodeného pred vznikom škody a po poškodení. Pri stanovení ušlého zisku na vychádza z predpokladaných príjmov znížených o výdavky.

10.5. Žalovaná podala s poukazom na znalecký posudok Ing. F. č. X/XXXX návrh na povolenie obnovy trestného konania. Keďže od rozhodnutia v trestnom konaní závisí základ nároku, navrhla podľa § 162 ods. 1 písm. c) CSP prerušiť konanie do právoplatného skončenia konania Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7 Nt/9/2019.

10.6. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že prevažná väčšina odvolacích námietok má charakter novôt, na ktoré nie je možné v odvolacom konaní prihliadať, pretože neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie. Úvaha o splatnosti započítaných pohľadávok žalovanej vyznieva zmätočne, k stretu vzájomných pohľadávok došlo skôr, ako v tomto konaní. Žalovaná sa rovnakou argumentáciou bránila už v adhéznom konaní. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil na ďalšie konanie.

11. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu a žalovanej v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contr. CSP) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP potvrdil, pretože rozhodnutie je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Podľa § 420 ods. 3 zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

13. Zodpovednosť za škodu musí byť preukázaná konaním škodcu, existenciou škody a preukázaním príčinnej súvislosti medzi škodou a konaním škodcu, z ktorého škoda vznikla. Zavinené konanie škodcu sa predpokladá a žalovaná bola povinná preukázať, že ku škode nedošlo, resp. nie jej zavinením.

14. Okresný súd založil svoje rozhodnutie na zistení, že v období od 13. 01. 2010 do 14. 04. 2014 žalovaná uskutočňovala z bankových účtov patriacich žalobcovi, bez vedomia žalobcu, ako ich majiteľa úhrady v prospech bankových účtov, ktorých jedinou majiteľkou a disponentom je žalovaná. Súd vychádzal zo skutkovej vety trestného rozsudku. So spornou výškou škody sa vysporiadal tým, že započíta oprávnené pohľadávky žalovanej. Spoluzavinenie žalobcu nezistil s poukazom na jeho zdravotný stav, ktorý mohol zakladať nanajvýš z jeho strany nedbanlivostné konanie.

15.1. Žalobca namietal započítanie pohľadávok žalovanej s odôvodnením, že mu nemôže byť na ujmu konanie žalovanej, ktorá bola oprávnená robiť operácie na jeho účte a že odpočítaná suma 20.600 EUR nebola okresným súdom nijako vyhodnotená. V tej súvislosti vzniesol námietku premlčania na vydanie prijatého plnenia, ktoré mohlo byť plnením z bezdôvodného obohatenia.

15.2. Odvolanie žalobcu nebolo dôvodné. Žalobca popieral nároky žalobkyne, ktoré boli zohľadnené v rámci vzájomných plnení za posudzované obdobie, ale sám tieto reálne úhrady žalovanej na účet žalobcu nespochybnil. Okresný súd obdobne, v rámci konania posudzoval platby prijaté na strane žalovanej. Žalobca nespochybnil tvrdenie žalovanej o účele platby ako pôžičky. Žalobca mal vedomosť o postupoch žalovanej pri vedení svojho účtovníctva, keď bolo preukázané, že pri niektorých platbách bola z jeho strany uhrádzaná iba daňová povinnosť. Iný účel úhrad, ktoré okresný súd zohľadnil na započítanie proti nároku žalobcu žalobca hodnoverne nevysvetlil.

15.3. Právny vzťah žalobcu a žalovanej má zmluvný základ, na ktorom žalovaná vykonávala účtovníctvo pre žalobcu a disponovala s účtom žalobcu. V súvislosti s námietkou premlčania vydania, resp. započítania úhrad žalovanej ako jej plnenia na účet žalobcu z titulu bezdôvodného obohatenia odvolací súd uvádza, že ide o novoty uplatnené v odvolacom konaní, na ktoré podľa § 366 CSP neprihliadol. Žalobcovi pripomína, že práve z dôvodu obhajoby žalovanej v trestnom konaní bol odkázaný s nárokom na občianskoprávne konanie. Žalobca mal z toho dôvodu možnosť poprieť nároky a použiť námietku premlčania už na súde prvej inštancie. Navyše žalobca nevysvetlil, ako zo zmluvného vzťahu so žalovanou mohlo vzniknúť plnenie, ktoré by mohlo byť bezdôvodným obohatením.

15.4. Odvolací súd dodáva, že vykonanými úhradami mohla žalovaná sledovať vlastný záujem na znížení škody, ktorá bola predmetom posúdenia v trestnom konaní.

16.1. Ani odvolanie žalovanej nebolo dôvodné. Žalovaná v odvolaní nerobí sporným skutkový záver, že platby, ktoré predstavujú zistenú škodu, odišli z účtov žalobcu bez jeho súhlasu na jej účet. Okresný súd posudzoval skutočnú škodu a na tomto závere nič nemení, že vychádzal z informácie o výške škody zo skutkovej vety odsudzujúceho rozsudku. Žalovaná neprípustne interpretuje vo svoj prospech skutočnosti, ktoré boli dôvodom jej trestnoprávnej zodpovednosti a právoplatného odsúdenia za konanie, ktoré nepoživajú právnu ochranu ani v civilnom sporovom konaní práve z dôvodu obchádzania zákona. Žalovaná ako osoba známa účtovníctva má vedomosť o tom, že právna úprava tu nie je za účelom hodnovernej evidencie fiktívnych platieb. Žalovaná chce dodatočne zvrátiť svoju zodpovednosť za škodu existenciou nepomenovaného zmluvného vzťahu, pritom sama riadne a včas neuplatnila voči žalobcovi vrátenie plnení, ktoré označuje ako „poskytovanie hodnoty finančných protislužieb za možnosť čerpania pôžičiek“.

16.2. Okresný súd sa s obranou žalovanej vysporiadal, skutkovú otázku existencie a výšky škody posudzoval. Vysvetlil, prečo nepriznal celý žalobou uplatnený nárok. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Obdo 41/2011 z 17. 05. 2012 v tej súvislosti, že v konaní o náhradu škody spôsobenej trestným činom je súd viazaný právoplatným odsudzujúcim rozsudkom (jeho výrokovou časťou) a to vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré boli podmienkou odsúdenia páchatel'a za tento trestný čin. Základ nároku na náhradu škody treba považovať za preukázaný a dokazovanie súd vedie iba ohľadom výšky náhrady škody. Na uvedený právny záver nadväzuje Najvyšší súd SR napríklad aj v uznesení sp. zn. 4 Cdo 68/2019 z 29. 01. 2020 v ktorom sa uvádza, že medzi výškou škody uplatnenou v adhéznom konaní a výškou škody, rozhodujúcou pre posúdenie trestnej povahy skutku, môže byť zásadný rozdiel. Súd si môže urobiť úsudok o výške škody v rozsahu odlišnom, než vyplýva z právoplatne skončeného trestného konania, resp. môže ísť o prípady, keď do úvahy prichádza spoluzavinenie inej osoby na vzniku škody. Uvedené závery okresný súd vo svojom rozhodnutí rešpektoval.

17. Žalovaná uviedla, že vedením účtovníctva sa podieľala na súkromných, podnikateľských a neštandardných účtovných operáciách, označených ako daňová optimalizácia. V trestnom konaní bolo jej konanie posúdené ako porušovanie povinností pri správe cudzieho majetku. Na zodpovednosti žalovanej za zistené protiprávne konanie nemôže nič zmeniť súkromný znalecký posudok, ktorým zdôvodňuje svoju obranu v skutkovej otázke škody. S jej obranou sa okresný súd vecne správne vysporiadal pri hodnotení dôkazov, v ich vzájomnej súvislosti. Proti obrane žalovanej, v ktorej spochybňuje skutkovú otázku škody stojí právoplatné súdne rozhodnutie, vydané v trestnom konaní, čím bolo preukázané konanie žalovanej aj príčinná súvislosť, ktorá viedla ku vzniku škody.

18. Odvolací súd zamietol návrh žalovanej na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ CSP. Podľa § 162 ods. 1 písm. a/ CSP súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Odvolací súd z návrhu na prerušenie konania nezistil, že by rozhodnutie o náhrade škody, navyše v odvolacom konaní, záležalo na posúdení otázky, ktorú by nebol súd oprávnený riešiť. Podanie návrhu na obnovu trestného konania existenciu právoplatného rozhodnutia vydaného v trestnom konaní, ktoré tvorí základ pre posúdenie nároku na náhradu škody nespochybňuje.

19. O nároku na náhradu trov konania súd rozhoduje v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP). V odvolacom konaní nebol úspešný žalobca ani žalovaná a preto žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

20. Vo výroku, ktorým súd konanie v časti žaloby o zaplatenie sumy 6.200 EUR zastavil, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

21. Rozhodnutie senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).